

CAPOEIRA , minun elämäni.

Professor Tiririca (Gustavo Cordeiro de Lima, 35)

Olen brasilialainen, syntynyt São Paulossa, mutta kasvin Recifessä Pernambucon osavaltiossa. Ensimmäinen kontaktini capoeiraan oli 15-vuotiaana Recifessä katurodassa. Tämän kokouksen jälkeen olen omistautunut capoeira-maailmalle ja tunnistanut itseni alueellisen capoeira-tyyliin (capoeira regional). Recifessä opiskelin, kehityin ja omaksuin tämän tyylin juuret.

Capoeira on iso osa Brasilian historiaa. Taistelu, jonka mustat ovat luoneet orjuuden aikana, on tänä päivänä taidetta, kulttuuria, urheilua ja koulutusta.

Muutin Suomeen vuonna 2008 Turkuun , missä olen osallistunut rodiin ja tapahtumiin capoeira-ryhmien kanssa. Vierailin ryhmissä muista kaupungeista, kuten Helsingissä ja Lappeenrannassa. Ymmärrän, että capoeiralla on voima muuttaa ihmisten elämää. 4 vuoden ajan opiskelin suomen kieltä ja suoritin tutkinnon merkonomiin ja tarjoilijan tutkinnon. Tuona aikana kävin läpi vaikeuksia, enkä vielä ajatellut työskennellä capoeiran kanssa, mutta capoeira valitsi minut.

Pelasin jalkapalloa vuosina 2011/2012 Turun Kisa-Veikoissa, ja juhlin pelin voittoa capoeira-liikkeillä, herättäen joukkueen johtajassani (RaunoHelp) kiinnostusta capoeiraan. Esittelin hänelle capoeiran historiaa ja perusteita, ja hän näki pian mahdollisuuden auttaa lapsia ja nuoria capoeiran avulla. Hän kutsui minut aloittamaan capoeiran opettamisen lapsille.

Vuonna 2013 aloitin capoeiran opettamisen Turun Kisa -Veikoissa. Tunnit järjestettiin kerran viikossa Rientolan Urheilutalolla. Aluksi ryhmä aloitti kolmella lapsella (7–12-vuotiaita), ja vähitellen ryhmä kasvoi. Minulla on aina ollut ilo työskennellä lasten kanssa, opettaen capoeira-tekniikoita ja kunnioittaen oppimisen yksilöllisyyttä. Uskon jokaisen potentiaaliin oppia, joten ryhmässä on harmonia. Tunneilla opetamme capoeiran

kautta sosiaalista sekä urheilukasvatusta, kulttuuria ja historiaa. Laulamme portugalin kielellä ja soitamme myös soittimia (berimbau, tamburiini, atabaque-rumpu.) osoittaen, kuinka capoeira on paljon enemmän kuin urheilua.

Hieman myöhemmin 2013 otin yhteyttä Mestre Ulisses Cangaiaan, joka on yksi tuntemistani Brasilian capoeira-mestareista, ja kerroin projektistani capoeiran kanssa Suomessa pyytäen lupaa ryhmäni opettamiseen Grupo Lua de São Jorge nimellä, saaden näin hänen luvan. Ryhmän kasvun takia jaoimme lapset kahteen ryhmään; ensimmäinen ryhmä aloittelijoille ja toinen kehittyneemmille oppilaille, näin selkeyttäen jokaisen oppilaan kehitystä capoeirassa.

Raunon tekemien yhteyksien kautta aloimme tarjota capoeiratunteja Turun kaupungin kouluissa ja muissa urheiluyhdistyksissä. Osallistuimme myös tapahtumiin esiintyen ja tehden lajiesittelyä.

Vuonna 2016 matkustin Brasiliaan ja osallistuin Lua de São Jorge -ryhmän järjestämään tapahtumaan sekä samalla suorittaen capoeira-opettajan vyöarvon. Samana syksynä aikuisten capoeiraryhmämme aloitti toimintansa Turussa.

Vuoden 2017 lopulla yhteinen tie mestarini kanssa tuli päätökseen ja päätimme seurata eri polkuja. Tämä oli erittäin vaikeaa aikaa minulle.

Vuonna 2015 olin Tšekin tasavallassa capoeira-tapahtumassa ja tapasin Mestre Bico Duron, meille tuli heti hyvä energianvaihto. Mestre Bico Duro rohkaisi minua. Kun olin ilman mestaria, hän kutsui minut ryhmään, ja siitä lähtien olen ollut osa Tribo Bahia -ryhmää. Tribo Bahiassa tunnen oloni kotoisaksi.

Palaisin Brasiliaan vuonna 2018 asumalla Pipa-rannalla Rio Grande do Norte osavaltiossa kauniissa Brasilian koillisosassa. Annoin siellä capoeira-tunteja kouluissa, Carioca hostellissa ja rannoilla. Huomasin myös, että vaikka rannat ovat kauniita, ne ovat huolestuttavassa tilanteessa ja täysin laiminlyötyjä. Näin rannoilla hajallaan kaikenlaisia jätteitä, enimmäkseen muovia ja olin surullinen miten ihmiset kohtelivat Äiti-Luontoa, joka niin paljon antaa meille. Joten päätin toimia. Ensin aloimme yhdessä vaimoni kanssa puhdistaa rantoja, sitten meillä oli ajatus perustaa projekti, jossa tarjottiin capoeira-tunteja ilmaiseksi vastineeksi niille jotka tulivat puhdistamaan rantoja kanssamme, ja se toimi. Käytämme sosiaalisia verkostoja kertoaksemme muun muassa rantojen muoviroskaantumisen ja sen aiheuttamista haitoista. Kutsuimme asukkaita ja turisteja osallistumaan siivoustyöhön. Nykyään hanke toimii nimellä Tribo Bahia Ambiental ja se toimii 10 kiinteän vapaaehtoisen ja monien muiden vaihtuvien vapaaehtoisten kanssa.

Capoeira on avannut minulle monia ovia, joiden kautta opetin ja opin todella paljon urheilusta, kulttuurista, taiteesta ja niin edelleen. Sen kautta tutustuin muihin maihin ja kaupunkeihin, kuten Brasiliaan, Tšekin tasavaltaan, Helsinkiin, Lappeenrantaan, Rovaniemeen jne. Olen erittäin kiitollinen tästä mahdollisuudesta, jonka capoeira-maailma on minulle antanut. Jatkan työskentelyä tämän taiteen kanssa antamalla parhaani, aina yrittäen kehittää itseäni opettajana ja jakaen capoeiran iloa kaikille siitä kiinnostuneille.